

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุป

การดำเนินการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัวของนักศึกษา ข้อมูลที่ทำการศึกษาคือข้อมูลประเภทปฐมภูมิ (Primary data) เก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาการบัญชีที่เรียนรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เมื่อภาคเรียนที่ 2/2550 จำนวนตัวอย่าง 34 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 96.98) และเป็นเพศชายร้อยละ 3.1
2. ระดับคะแนนวิชาบัญชีที่ผ่านมา พบว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 252) มีผลการเรียนระดับ B ส่วนระดับ C⁺, C และ D มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 15.6
3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 59.4) มีพื้นฐานมัธยมศึกษาระดับ ปวช. และมีสายศิลป์ – ภาษา ร้อยละ 9.4
4. ระดับเกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.3) มีระดับเกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50
5. ด้านที่พักอาศัย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.9) อาศัยอพาร์ทเมนต์ หรือหอพัก และอาศัยบ้านญาติ (ร้อยละ 12.5) ตามลำดับ

2. การปรับตัวทางวิชาการพบว่า

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีการวางแผนล่วงหน้าในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59.4) และวางแผนล่วงหน้าในระดับมากร้อยละ 31.1 ตามลำดับ
2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวโดยศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนมาล่วงหน้าอยู่ระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) และเตรียมตัวมาน้อยร้อยละ 12.5 ตามลำดับ
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีการติดตามการบรรยายในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลาในระดับมาก (ร้อยละ 62.5) และอยู่ระดับมากที่สุด และปานกลางเท่ากันคือ ร้อยละ 18.8

4. นักศึกษาส่วนใหญ่ได้พยายามค้นคว้าตำราเรียนอยู่เสมอในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75.0) และอยู่ในระดับมากร้อยละ 21.9 ตามลำดับ
5. นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการอ่านตำราเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) และอยู่ในระดับมากร้อยละ 15.6 ตามลำดับ
6. นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเนื้อหาที่อาจารย์แนะนำอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59.4) และอยู่ในระดับมากร้อยละ 18.8 ตามลำดับ
7. นักศึกษาส่วนใหญ่เตรียมตัวสอบเป็นอย่างดี อยู่ระดับมาก (ร้อยละ 46.9) และเตรียมตัวสอบมากที่สุดร้อยละ 37.5 ตามลำดับ
8. นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถปรับตัวให้เข้ากับวิธีการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 59.4) และปรับตัวได้ในระดับปานกลางร้อยละ 37.5 ตามลำดับ
9. นักศึกษาไม่รู้สึغبื่อหน่ายในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62.5) และอยู่ในระดับมากร้อยละ 31.3 ตามลำดับ
10. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่รู้สึกว่าเรียนหนักเกินไปในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62.5) และอยู่ในระดับมากร้อยละ 28.1 ตามลำดับ
11. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสุขกับการเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 43.8 ตามลำดับ
12. นักศึกษาส่วนใหญ่ได้แก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของตนเองอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.3) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 37.5
13. นักศึกษารู้สึกว่าตนเองขาดความสามารถในการฟังบรรยายติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40.6) และอยู่ในระดับมากและน้อยเท่ากันคือร้อยละ 25
14. นักศึกษารู้สึกลำบากใจในการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 53.1) และประสบปัญหานี้อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 34.4 ตามลำดับ
15. นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีเวลาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของคณะในระดับมากและปานกลางเท่ากัน (ร้อยละ 40.6) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 15.6 ตามลำดับ

โดยสรุป ผู้เรียนรู้สึกที่สามารถปรับตัวทางวิชาการในด้านต่าง ๆ และการเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

3. การปรับตัวกับเพื่อนพว

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

2. นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ มีความเข้าใจในตัวเองอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 71.9) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 21.9 ตามลำดับ
3. นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ไม่เข้าใจในวิชาที่เรียนแล้วจะมีเพื่อนช่วยติวให้อยู่ในระดับมาก(ร้อยละ59.4) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 25 ตามลำดับ
4. ยานักศึกษาจะขอคำปรึกษาจากเพื่อนเมื่อพบกับปัญหาเกี่ยวกับการเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 53.1) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ25 ตามลำดับ
5. นักศึกษาสามารถคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.3) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 25 ตามลำดับ
6. นักศึกษาส่วนใหญ่เมื่อมีงานกลุ่มเพื่อนชอบชวนให้ทำงานร่วมกับเขาเสมออยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 65.6) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 21.9 ตามลำดับ
7. นักศึกษาต้องทำตามความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มแม้ว่าจะไม่ชอบ เพื่อจะได้เป็นสมาชิกของกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.3) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 25 ตามลำดับ
8. นอกเหนือจากเรื่องเรียนแล้ว เพื่อนยังให้คำแนะนำแก่นักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ ด้วย พบว่านักศึกษส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นนี้อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 53.1) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 34.4 ตามลำดับ
9. นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถคุ้นเคยกับเพื่อน ๆ ได้ง่ายอยู่ระดับมาก (ร้อยละ50) และร้อยละ 28.1 อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ
10. นักศึกษาส่วนใหญ่เมื่อขาดเรียน จะมีเพื่อนคอยเก็บเอกสารไว้ให้อยู่ระดับมาก (ร้อยละ 56.3) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 25 ตามลำดับ
11. กรณีเพื่อน ๆ ชอบเข้ามาคุยด้วย พบว่านักศึกษส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นนี้อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 59.4) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.1 ตามลำดับ
12. นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้เรียนได้ดีอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 71.9) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 15.6 ตามลำดับ
13. นักศึกษารู้สึกว่าตนเองมีเพื่อนน้อยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40.6) และอยู่ในระดับมากร้อยละ 34.4) ตามลำดับ
14. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าคุณเพื่อนเอาเปรียบอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 53.1) และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 25 ตามลำดับ
15. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้งระหว่างเรียนอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50) และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 34.4 ตามลำดับ

4. ระดับการปรับตัวทางวิชาการ

ระดับการปรับตัวทางวิชาการของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถปรับตัวที่เกี่ยวข้องกับทางวิชาการในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่ได้ในระดับปานกลาง ได้แก่ การเตรียมตัวด้านเนื้อหาก่อนเข้าชั้นเรียน การค้นคว้าอยู่เสมอ การใช้เวลาว่างในการอ่านตำราเรียน การค้นคว้าเพิ่มเติมตามที่อาจารย์แนะนำ การปรับตัวเข้ากับวิธีการเรียนการสอน ความไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน การไม่รู้สึกว่ายากเกินไป และความรู้สึกลำบากใจในการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนในชั้นเรียน

ในขณะที่การปรับตัวในการวางแผนการเรียนล่วงหน้าในแต่ละภาคเรียน การติดตามการบรรยายตลอดเวลา การเตรียมตัวสอบทุกครั้งเป็นอย่างดี การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง และการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะ นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ในระดับดีมาก

5. ระดับการปรับตัวกับเพื่อน

ระดับการปรับตัวกับเพื่อนของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถปรับตัวกับเพื่อนในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ การรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ความเข้าใจที่เพื่อน ๆ มีต่อตนเอง การช่วยติว การขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียน การคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน การถูกเพื่อน ๆ ชวนให้ทำงานกลุ่ม การให้คำแนะนำของเพื่อน ๆ นอกเหนือจากการเรียน ความคุ้นเคยกับเพื่อนได้ง่าย เพื่อนเก็บเอกสารไว้ให้เมื่อขาดเรียน การเข้ามาพูดคุยกับตนเองของเพื่อน ๆ และเพื่อนช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น

ส่วนการที่ต้องทำตามความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มแม้ว่าตนเองจะไม่ชอบเพื่อจะได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม และความรู้สึกว่ามีเพื่อนน้อย อยู่ในระดับปานกลาง

6. ผลการศึกษา

1. สาขาที่สำเร็จการศึกษาเดิม กับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี พบว่า ไม่ว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือ เทียบเท่า จากสาขาใดก็ตาม ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีก็ไม่แตกต่างกัน
2. เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่ากับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี พบว่า ไม่ว่านักศึกษาจะได้เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า เท่าใดก็ตาม ระดับคะแนนการเรียนบัญชีก็ไม่แตกต่างกัน
3. ที่พักอาศัย กับระดับคะแนนการเรียนบัญชี พบว่า ไม่ว่านักศึกษาจะพักอยู่ที่ไหนก็ตาม ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีก็ไม่แตกต่างกัน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางวิชาการกับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี พบว่าระดับการปรับตัวทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกเท่ากับ 0.38 ซึ่งหมายความว่า หาก

นักศึกษามีระดับการปรับตัวทางด้านวิชาการสูงขึ้น ขอมส่งผลให้ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี สูงขึ้นด้วย

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับเพื่อนกับระดับคะแนนการเรียนการบัญชี

พบว่า ระดับการปรับตัวกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี ซึ่งหมายความว่า ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการปรับตัวกับเพื่อนนั่นเอง

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า พื้นฐานการศึกษา เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่า รวมทั้งที่พักอาศัยในระหว่างเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ไม่มีผลต่อระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี นอกจากนี้ระดับของการปรับตัวกับเพื่อนก็ไม่มีผลต่อระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีเช่นเดียวกัน

สำหรับระดับการปรับตัวทางวิชาการพบว่า มีผลโดยตรงต่อระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี นักศึกษามีระดับการปรับตัวทางวิชาในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ การส่งเสริมให้นักศึกษามีการปรับตัวทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น จึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ผลการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาดีขึ้น ได้แก่ การเตรียมตัวด้านเนื้อหาก่อนเข้าชั้นเรียน การค้นคว้าอยู่เสมอ การใช้เวลาว่างในการอ่านตำราเรียน การค้นคว้าตามคำแนะนำของผู้สอน การปรับตัวให้เข้ากับวิธีการสอน ความไม่รู้สึغب่อกหน้ากับการเรียน การไม่รู้สึกลัวเรียนหนักเกินไป การมีความสุขกับการเรียน ความสามารถในการฟังการบรรยายนาน ๆ

ส่วนการวางแผนการเรียนล่วงหน้า การติดตามการบรรยายตลอดเวลา การเตรียมตัวสอบ การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมของคณะ นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ในระดับดีมากอยู่แล้ว นักศึกษาจึงควรคงส่วนนี้เอาไว้ อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเพื่อยกระดับผลการเรียนวิชาบัญชีให้ดีขึ้น เมื่อผลการเรียนดีขึ้น ปัญหาการผันสภาพจากการเป็นนักศึกษาเนื่องจากเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือบางคนอาจจะหมดกำลังใจถึงกับเปลี่ยนสาขาที่เรียนใหม่ หรือถึงขั้นลาออก ก็จะลดลงหรือหมดไปได้ในที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาบัญชี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้สอนต้องชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการเรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งแตกต่างกับการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า เนื่องจากผู้เรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนสาขาการบัญชี การทำแบบฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นเรื่องสำคัญ

ที่สุด ครูไม่ใช่ผู้ป้อน แต่ครูจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะเท่านั้น การปรับตัวให้เข้ากับวิธีการเรียนการสอน เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง

2. ผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าไม่ใช่เป็นเรื่องยากอย่างที่คิด ควรออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ คือนักศึกษาไม่มีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อน เพื่อนสอนเพื่อน นักศึกษาจะรู้สึกผ่อนคลายมากกว่าการเรียนกับอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน และ กล้าถามเพื่อนมากกว่าถามอาจารย์

3. ผู้สอนควรให้คำแนะนำ/ชี้แจงแก่ผู้เรียนให้ทราบว่า การปรับตัวทั้งทางวิชาการ คือ วิธีการเรียนการสอน และการปรับตัวต่อเพื่อน ๆ มีความจำเป็นมากในการเรียนระดับอุดมศึกษาให้ประสบความสำเร็จ การปรับตัวได้ดีจะส่งผลในเชิงบวกต่อการเรียน

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. กลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 34 คน มีเพศชายเพียง 1 คน อาจจะทำให้ผลการวิจัยไม่เที่ยงตรงเท่าที่ควร จึงควรเพิ่มจำนวนประชากรให้มากขึ้น โดยให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างเพศหญิงและเพศชาย

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาด้านการปรับตัวทางวิชาการ และการปรับตัวกับเพื่อน ว่ามีผลต่อคะแนนการเรียนวิชาบัญชีหรือไม่ ควรศึกษาเพิ่มเติมการปรับตัวกับอาจารย์ด้วย

3. การปรับตัวของผู้เรียนอาจจะขึ้นอยู่กับทัศนคติ จึงควรศึกษาทัศนคติต่อการวิชาบัญชีประกอบด้วย